

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 1 december 2010

Nr 1005—1015

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1005	Lag om ändring av 3 kap. 6 § i miljöskyddslagen för sjöfarten	3169
1006	Lag om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter	3171
1007	Lag om ändring av kollektivtrafiklagen	3172
1008	Lag om ombildning av Lotsverket till aktiebolag	3175
1009	Lag om ändring av lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter	3177
1010	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av ändringsinstrumentet till konventionen om inrättandet av ett europeiskt radiokommunikationskontor (ERO) samt om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringsinstrumentet till konventionen	3185
1011	Statsrådets förordning om ändring av 4 och 5 § i statsrådets förordning om temporärt nationellt stöd för jordbruk och trädgårdsodling	3186
1012	Statsrådets förordning om Teknologiska forskningscentralen VTT	3187
1013	Finansministeriets förordning om behöriga myndigheter i det administrativa samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater i fråga om mervärdesskatt	3189
1014	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av 1 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om prestationer för vilka statens sinnessjukhus uppbär avgift	3190
1015	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om avbrytande av fiske efter vassbuk och strömming på Östersjöns centralbassäng	3191

Nr 1005

Lag

om ändring av 3 kap. 6 § i miljöskyddslagen för sjöfarten

Utfärdad i Helsingfors den 26 november 2010

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009) 3 kap. 6 § 1 och 2 mom. som följer:

3 kap.

Oljeutsläppsavgift

6 §

Åtgärder för att säkerställa påförande av oljeutsläppsavgift

För påförande av oljeutsläppsavgift kan behövliga åtgärder enligt detta kapitel och 12 kap. 11—13 § vidtas för att utreda saken.

Gränsbevakningsväsendet får stoppa ett fartyg på de villkor som anges i 12 kap. 11

och 12 § också om detta är motiverat för att säkra en avgiftsfordran. Beslutet om att stoppa fartyget får av grundad anledning fattas före avgiftsbeslutet. Som villkor för att fartyget ska få fortsätta sin färd kan uppställas att det hos gränsbevakningsväsendet ställs en tillräcklig penningssäkerhet för fullgörandet av en eventuell avgiftsskyldighet. I fråga om deponering av säkerheten gäller lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet (281/1931). Säkerheten ska återställas till den

RP 195/2010
KoUB 15/2010
RSv 175/2010

136—2010

3170

Nr 1005

som ställt säkerheten när det inte längre finns
skäl att hålla kvar den.

Denna lag träder i kraft den 3 december
2010.

Helsingfors den 26 november 2010

Republikens President
TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1006

L a g

om ändring av 1 § i lagen om verkställighet av böter

Utfärdad i Helsingfors den 26 november 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av böter (672/2002) 1 § 2 mom., sådant det lyder i lag 167/2008, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

(1672/2009) och en försummelseavgift enligt 9 § i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006).

I den ordning som föreskrivs i denna lag verkställs likaså en oljeutsläppsavgift enligt 3 kap. 1 § i miljöskyddslagen för sjöfarten

Denna lag träder i kraft den 3 december 2010.

Helsingfors den 26 november 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1007

L a g

om ändring av kollektivtrafiklagen

Utfärdad i Helsingfors den 26 november 2010

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i kollektivtrafiklagen (869/2009) 12 § 2 och 3 mom., 13 § 2 mom., 14 § 1 mom., 15, 17 och 18 §, 19 § 4 mom., 61 § och 62 § 5 mom.,
 av dem 14 § 1 mom., 15, 17 och 18 § samt 19 § 4 mom. sådana de lyder i lag 1694/2009, och
 fogas till 12 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1694/2009, ett nytt 5 mom. som följer:

12 §

Myndigheter som beviljar tillstånd för linjebaserad trafik

— — — — —
 Tillstånd för linjebaserad trafik som bedrivs enbart i Björneborg, Hyvinge, Imatra, Joensuu, Jyväskylä, Kajana, Karleby, Kemi, Kotka, Kouvola, Kuopio, Nyslott, Raumo, Riihimäki, Rovaniemi, Salo, S:t Michel, Seinäjoki, Uleåborg, Vasa, Villmanstrand eller Åbo beviljas av den behöriga kommunala myndigheten. Tillstånd för linjebaserad trafik som bedrivs enbart inom det område som kommunerna Esbo, Helsingfors, Grankulla, Kervo, Kyrkslätt och Vanda bildar beviljas av Samkommunen Helsingforsregionens trafik.

Tillstånd för linjebaserad trafik som bedrivs enbart inom det område som kommunerna Artsjö, Asikkala, Hartola, Heinola, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Lahtis, Nastola, Orimattila, Padasjoki och Sysmä bildar

beviljas av den behöriga myndigheten i Lahtis stad. Tillstånd för linjebaserad trafik som bedrivs enbart inom det område som kommunerna Hattula, Janakkala och Tavastehus bildar beviljas av den behöriga myndigheten i Tavastehus stad. Tillstånd för linjebaserad trafik som bedrivs enbart inom det område som kommunerna Birkala, Kangasala, Lempäälä, Nokia, Orivesi, Tammerfors, Vesilähti och Ylöjärvi bildar beviljas av den behöriga myndigheten i Tammerfors stad.

— — — — —
 Bestämmelser om de förfaranden som myndigheten ska följa när den beviljar tillstånd ingår i förvaltningslagen (434/2003).

13 §

Myndigheter som beviljar tillstånd för anropsstyrd kollektivtrafik

— — — — —
 Tillstånd för anropsstyrd kollektivtrafik som bedrivs enbart inom området för de

kommuner som nämns i 12 § 2 och 3 mom. beviljas av den behöriga kommunala myndigheten. Tillstånd för anropsstyrd kollektivtrafik som bedrivs enbart inom behörighetsområdet för Samkommunen Helsingforsregionens trafik beviljas av Samkommunen Helsingforsregionens trafik.

14 §

Behöriga myndigheter enligt trafikavtalsförordningen och deras samarbete samt beslut om tillämpning av trafikavtalsförordningen

De behöriga närings-, trafik- och miljöcentralerna och de kommunala myndigheter som nämns i 12 § 2 och 3 mom. är sådana behöriga vägtrafikmyndigheter som avses i trafikavtalsförordningen. Den inbördes behörighetsfördelningen mellan myndigheterna följer 12 och 13 §, dock så att trafiktjänster som ordnas av den behöriga kommunala myndigheten i en obetydlig omfattning kan sträcka sig utanför dess egentliga behörighetsområde. Behörig myndighet i ärenden som gäller järnvägstrafik är kommunikationsministeriet och, inom sitt behörighetsområde, Samkommunen Helsingforsregionens trafik. Behöriga myndigheter i ärenden som gäller annan spårtrafik är de kommunala myndigheter som nämns i 12 § 2 och 3 mom. inom sitt behörighetsområde.

15 §

Myndigheter enligt förordningen om gemenskapens internationella trafik

Behöriga myndigheter enligt förordningen om gemenskapens internationella trafik är Trafiksäkerhetsverket, de behöriga närings-, trafik- och miljöcentralerna och Statens ämbetsverk på Åland, av vilka trafikidkarna får de handlingar som avses i artikel 11.4 i förordningen. Trafiksäkerhetsverket tar även emot de anmälningar som avses i artikel 2.3 i förordningen och utfärdar de certifikat som avses i artikel 13.1 och 13.3. Polisen, tullen och gränsbevakningsväsendet är de behöriga kontroll- och tillsynsmyndigheter som avses i artiklarna 14 och 15.

Den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen på sökandens hemort är behörig att bevilja i artikel 3a i förordningen avsedda gemenskapstillstånd samt återkalla och återta sådana tillstånd i enlighet med artikel 16.1 och 16.3. På Åland beviljas, återkallas och återtas gemenskapstillstånd av Statens ämbetsverk på Åland.

I artiklarna 6—9 i förordningen avsedd myndighet som beviljar tillstånd för regelbunden trafik är den behöriga närings-, trafik- och miljöcentral på vars område ruten finns. På Åland beviljas tillstånd för regelbunden trafik av Statens ämbetsverk på Åland. Om linjens rutt finns inom flera än en behörig myndighets behörighetsområde, beviljas tillståndet av den myndighet inom vars område den längsta sträckan av ruten finns.

17 §

Myndigheter enligt Interbusöverenskommelsen

Trafiksäkerhetsverket utfärdar det kontrolldokument för avreglerad tillfällig trafik som avses i artikel 6 i Interbusöverenskommelsen och beviljar det transporttillstånd som avses i artikel 15. Polisen, tullen och gränsbevakningsväsendet är sådana kontrollmyndigheter som avses i artikel 18 i överenskommelsen.

18 §

Myndighet enligt bilaterala avtal

Trafiksäkerhetsverket beviljar transporttillstånd för sådan tillfällig internationell persontransport med buss utomlands som baserar sig på ett bilateralt avtal mellan Finland och någon annan stat och beviljar på bilaterala avtal baserade tillstånd för rutter som överskrider riksgränserna.

19 §

Förutsättningar för beviljande av kollektivtrafiktillstånd

Sökanden eller den trafikansvarige ska anses yrkesskicklig, om han eller hon har fullgjort en företagarkurs i busstrafik och avlagt

ett skriftligt prov samt fått ett intyg över det godkända skriftliga provet av Trafiksäkerhetsverket eller av ett verk eller en inrättning som varit föregångare till Trafiksäkerhetsverket och haft rätt att utfärda motsvarande intyg. Fullgörande av företagarkurs ska inte krävas av den som har minst två års fortlöpande praktisk erfarenhet i ledande uppgifter i ett företag inom persontrafiken.

61 §

Övergångsbestämmelser för de behöriga myndigheterna

Behöriga myndigheter som avses i 12 § 2 mom. är till utgången av 2009 utöver dem som nämns i momentet även myndigheterna i kommunerna Esbo, Helsingfors och Vanda. Till utgången av 2009 är Huvudstadsregionens samarbetsdelegation behörig myndighet enligt 12 § 2 mom., 13 § 2 mom. och 14 § 1 mom. i stället för Samkommunen Helsingforsregionens trafik. Samarbetsdelegationen ingår också de i 62 § avsedda trafikeringsavtalen för övergångsperioden som gäller linjetrafik som bedrivs inom området för kommunerna Esbo, Helsingfors, Grankulla, Kervo, Kyrkslätt och Vanda.

Helsingfors den 26 november 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

62 §

Övergångsbestämmelser för trafiktillståndens och avtalens giltighet

Inom behörighetsområdet för Samkommunen Helsingforsregionens trafik kan vardera avtalsparten säga upp ett trafikeringsavtal för övergångsperioden så att det upphör den 30 juni 2014 eller därefter med iakttagande av en uppsägningstid på 18 månader, om den behöriga myndigheten har fattat ett beslut enligt 14 § 4 mom. om att ordna trafiken i enlighet med trafikavtalsförordningen och ordnar trafiken genom anbudsförfarande. Inom Kervo och Kyrkslätt får vardera avtalsparten emellertid säga upp ett trafikeringsavtal för övergångsperioden så att det upphör den 30 juni 2013 eller därefter med iakttagande av en uppsägningstid på 18 månader, om den behöriga myndigheten har fattat ett beslut enligt 14 § 4 mom. om att ordna trafiken i enlighet med trafikavtalsförordningen och ordnar trafiken genom anbudsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1008

Lag

om ombildning av Lotsverket till aktiebolag

Given i Helsingfors den 26 november 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Det aktiebolag som ska bildas

Lotsverkets verksamhet överförs till ett aktiebolag som ska bildas. När aktiebolaget bildas tecknar staten samtliga aktier.

Bolagets verksamhetsområde omfattar tillhandahållande av lotsningstjänster i syfte att trygga säkerheten inom sjötrafiken och verksamhetsförutsättningarna för denna trafik.

Bolaget har till uppgift att på de vattenområden som anges i lotsningslagen (940/2003) sörja för utbudet på sådana lotsningstjänster som avses i lotsningslagen samt att fullgöra övriga i lotsningslagen angivna lotsningsrelaterade uppgifter och skyldigheter.

2 §

Överlåtelsefullmakt

Statsrådet bemyndigas att till det aktiebolag som avses i 1 § 1 mom. överlåta den egendom och de immateriella rättigheter som Lotsverket har i sin besittning samt affärsverksamheten vid verket.

3 §

Villkoren för överlåtelsen

Statsrådet bestämmer vilken egendom som ska överlåtas och värdet av den samt villkoren för överlåtelsen. Statsrådet bestämmer också om övriga arrangemang som gäller överlåtelsen av egendomen och bolagsbildningen.

Statsrådet bestämmer vilken del av egendomen som ska sättas in i bolaget mot aktier.

4 §

Beskattning

Aktiebolaget är inte skyldigt att betala överlåtelseskatt för överlåtelse som avses i 2 § mot aktier i det aktiebolag som ska bildas.

På inkomstbeskattningen tillämpas bestämmelserna om verksamhetsöverlåtelse i 52 d § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968).

5 §

Ansvar för affärsverkets förbindelser

Aktiebolaget svarar för de låne-, borgens-, anskaffnings- och leveransavtal samt andra förbindelser som Lotsverket har ingått under sin verksamhetstid och som gäller den egendom och affärsverksamhet som överlåts till aktiebolaget.

Statens sekundära ansvar för Lotsverkets lån och andra förbindelser kvarstår.

6 §

Kontinuitet i affärsverkets verksamhet i förvaltningsärenden

Förvaltnings- och förvaltningsprocessbeslut som gäller rätt, fördel eller skyldighet i anslutning till den egendom och affärsverksamhet vid Lotsverket som överlåts till aktiebolaget förblir i kraft så att besluten till den

del de gäller Lotsverket utan särskilt beslut gäller aktiebolaget.

I förvaltningsärenden som är anhängiga träder aktiebolaget i förvaltningsförfarandet och i förvaltningsrättskipningen i Lotsverkets ställe utan särskilt beslut.

7 §

Personalens ställning

Den personal som är anställd vid Lotsverket när denna lag träder i kraft övergår till anställning vid aktiebolaget. De som har anställts vid Lotsverket för viss tid övergår till anställning vid aktiebolaget för motsvarande tid.

På arbetstagarna och anställningsvillkoren tillämpas i bolaget vad som bestäms eller föreskrivs i eller med stöd av lag och vad som överenskomms i kollektivavtal och arbetsavtal som är bindande för bolaget.

Helsingfors den 26 november 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

8 §

Revision och bokslut

På revisionen av och bokslutet för Lotsverkets sista verksamhetsperiod tillämpas vad som bestäms i lagen om statliga affärsverk (1185/2002). Aktiebolaget sköter till denna del affärsverkets uppgifter.

9 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011. Genom denna lag upphävs lagen om Lotsverket (938/2003).

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft. Statsrådet får innan lagen träder i kraft vidta åtgärder som avses i 1 och 2 § och på vilka också 4 § tillämpas.

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1009

Lag

om ändring av lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter

Utfärdad i Helsingfors den 26 november 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter (1005/2008)
 43 § 1 mom. 2—3 punkten,
ändras 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 3 §, rubriken för 2 kap., 4—6 §, rubriken för 3 kap., 7 §,
 8 § 1 mom., 9—13 §, 14 § 1 mom., rubriken för 4 kap., 15—20 §, 21 § 1 mom., 23 § 1 mom.,
 25—27 och 30 §, 32 § 2 mom., 34 och 37 § och 41 § 2 mom. samt
fogas till lagen en ny 18 a § som följer:

1 §

Lagens syfte

I denna lag föreskrivs det om kraven på
 ekodesign för och energimärkning av energi-
 relaterade produkter.

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på energirelaterade
 produkter för vilka Europeiska unionen utfär-
 dar produktgruppsspecifika krav.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *CE-märkning* märkning som avses i Eu-
 ropaparlamentets och rådets förordning (EG)
 nr 765/2008 om krav för ackreditering och
 marknadskontroll i samband med saluföring
 av produkter och upphävande av förordning
 (EEG) nr 339/93, nedan *förordningen om*
ackreditering och marknadskontroll,

2) *ekodesign* integrering av miljöaspekter i
 produktdesignen i syfte att förbättra den ener-
 girelaterade produktens miljöprestanda under
 hela dess livscykel,

3) *krav på ekodesign* krav som gäller en
 energirelaterad produkt eller designen av en
 energirelaterad produkt och som syftar till
 förbättring av produktens miljöprestanda
 samt krav på lämnande av uppgifter om mil-
 jöaspekter i anslutning till en energirelaterad
 produkt,

4) *specifika krav på ekodesign* ett kvantifi-
 erbart och mätbart krav på ekodesign vilket
 gäller en bestämd miljöaspekt av en energire-
 laterad produkt, till exempel energianvänd-
 ning under drift, beräknat för en bestämd
 effekt,

5) *allmänna krav på ekodesign* varje krav
 på ekodesign på grundval av en energirelate-
 rad produkts ekologiska profil i dess helhet,
 utan några fastställda gränsvärden för en-
 skilda miljöaspekter,

6) *ekologisk profil* en beskrivning av den
 energirelaterade produktens input och output,
 såsom material, utsläpp och avfall, som följer
 en energirelaterad produkt under hela dess
 livscykel och som är av betydelse för dess
 miljöpåverkan och uttrycks i fysiska, mätbara
 kvantiteter,

RP 109/2010
 EkUB 25/2010
 RSv 188/2010

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG (32009L0125); EUT nr L 285, 31.10.2009, s. 10
 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU (32010L0030); EUT nr L 153, 18.6.2010, s. 1

7) *livscykel* de på varandra följande och sammanhängande stadier som en energirelaterad produkt genomgår från användning av råvaror till slutligt omhändertagande,

8) *näringsidkare* en fysisk eller juridisk person som i syfte att få inkomst eller annan ekonomisk nytta yrkesmässigt saluför, tillhandahåller, säljer eller på annat sätt i samband med sin näringsverksamhet överlåter energirelaterade produkter,

9) *energirelaterad produkt* en produkt som påverkar energiförbrukningen när den används och som släpps ut på marknaden eller tas i bruk, inklusive delar avsedda att ingå i energirelaterade produkter, vilka släpps ut på marknaden eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare och vilkas miljöprestanda kan bedömas separat,

10) *komponenter och underenheter* delar som är avsedda att ingå i energirelaterade produkter och som inte släpps ut på marknaden eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare eller vilkas miljöprestanda inte kan bedömas separat,

11) *ibruktagande* första gången en energirelaterad produkt används av en slutanvändare i Europeiska unionen,

12) *importör* varje fysisk eller juridisk person som inom sin näringsverksamhet släpper ut en produkt från tredjeland på Europeiska unionens marknad,

13) *utsläppande på marknaden* första gången en energirelaterad produkt blir tillgänglig för distribution eller användning inom Europeiska unionen, antingen mot betalning eller gratis och oberoende av försäljningsmetod,

14) *besiktningsorgan* ett organ som har konstaterats behörigt och som miljöministeriet eller arbets- och näringsministeriet har godkänt och som utför de uppgifter som enligt denna lag och de bestämmelser som har meddelats med stöd av den ankommer på ett besiktningsorgan,

15) *produktdesign* de olika processer som omvandlar de juridiska, tekniska, säkerhetsmässiga, funktionella, marknadsföringsmässiga eller andra krav som en energirelaterad produkt ska uppfylla till den tekniska specifikationen för produkten,

16) *auktoriserad representant* en fysisk eller juridisk person som är etablerad i någon

av medlemsstaterna i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som fått skriftlig fullmakt från tillverkaren att handla på dennes vägnar när det gäller förpliktelser enligt denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den,

17) *tillverkare* varje fysisk eller juridisk person som tillverkar energirelaterade produkter vilka omfattas av denna lag och som är ansvarig för att produkterna överensstämmer med denna lag i samband med deras utsläppande på marknaden eller ibruktagande, under eget namn eller varumärke eller för eget bruk; om tillverkare enligt definitionen ovan eller importör enligt definitionen i 12 punkten saknas, ska varje fysisk eller juridisk person som på marknaden släpper ut eller tar i bruk energirelaterade produkter som omfattas av denna lag anses vara tillverkare,

18) *harmoniserad standard* en standard till vilken hänvisningar har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning i förteckningen över harmoniserade standarder och som preciserar de krav på produkten som baserar sig på Europeiska unionens lagstiftning,

19) *miljöaspekt* ett element eller en funktion hos en energirelaterad produkt som kan vara i växelverkan med miljön under produktens livscykel,

20) *miljöprestanda* resultatet av en tillverkares hantering av produktens miljöaspekter, så som det avspeglas i dess tekniska dokumentation,

21) *miljöpåverkan* varje förändring av miljön som helt eller delvis har orsakats av en energirelaterad produkt under dess livscykel.

2 kap.

Krav på ekodesign för en energirelaterad produkt

4 §

Skyldigheter för tillverkare, auktoriserade representanter, näringsidkare och importörer

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant ska säkerställa att en energirelaterad produkt som släpps ut på marknaden

eller tas i bruk överensstämmer med kraven i denna lag.

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska unionen och inte har en auktoriserad representant, ska importören eller näringsidkaren säkerställa att en energirelaterad produkt som släpps ut på marknaden eller tas i bruk överensstämmer med kraven i denna lag.

5 §

Ekodesign för energirelaterade produkter

Energirelaterade produkter ska designas så att deras miljöprestanda är så hög som möjligt under hela livscykeln.

6 §

Produktgruppsspecifika krav på ekodesign

I fråga om ekodesign för energirelaterade produkter tillämpas bestämmelserna i en produktgruppsspecifik förordning som utfärdats av Europeiska kommissionen eller av Europaparlamentet och rådet.

I fråga om ekodesign för andra produkter än sådana energirelaterade produkter som avses i 1 mom. ska minskning av produkternas skadliga miljöpåverkan och ökning av deras energieffektivitet eftersträvas.

Genom förordning av statsrådet kan närmare produktgruppsspecifika bestämmelser om ekodesign enligt 2 mom. utfärdas om

1) identifiering och bedömning av miljöaspekter samt utvärdering av förbättringar i fråga om fastställda miljöaspekter,

2) tillhandahållande av uppgifter som inverkar på hanteringen, användningen och återvinningen av en produkt,

3) bedömning av produkten under dess livscykel samt om användning av bedömningen för att utvärdera alternativa designlösningar och produktens uppnådda miljöprestanda i förhållande till riktmärken,

4) detaljerade tekniska krav på ekodesign som syftar till att förbättra en viss miljöaspekt hos en produkt.

3 kap.

Energirelaterade produkters överensstämmelse med kraven

7 §

Bedömning av energirelaterade produkters överensstämmelse med kraven

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant ska innan en energirelaterad produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk se till att en bedömning av överensstämmelse görs för att säkerställa att den energirelaterade produkten uppfyller alla krav som ställs i denna lag.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om hur energirelaterade produkters överensstämmelse med kraven ska visas.

8 §

Försäkran om överensstämmelse

Innan en energirelaterad produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk ska en försäkran om att produkten överensstämmer med kraven avges. I försäkran om överensstämmelse ska tillverkaren eller dennes auktoriserade representant försäkra att den energirelaterade produkten överensstämmer med denna lag.

9 §

CE-märkning

Innan en energirelaterad produkt släpps ut på marknaden eller tas i bruk ska den förses med CE-märkning. Tillverkaren eller dennes auktoriserade representant inom Europeiska unionen svarar för att CE-märkningen görs.

Energirelaterade produkter som ska förses med CE-märkning får inte släppas ut på marknaden utan CE-märkning.

10 §

Presumtion om överensstämmelse

En energirelaterad produkt antas överensstämma med kraven, om den har försetts med

CE-märkning i enlighet med bestämmelserna i 9 § och

1) harmoniserade standarder har tillämpats på produkten,

2) produkten har tilldelats EU-miljömärke i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 om ett EU-miljömärke och miljömärkningen överensstämmer med kraven på ekodesign, eller

3) produkten har tilldelats något annat miljömärke som har godkänts genom det kommittéförfarande som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter.

11 §

Undantag från kraven

En energirelaterad produkt får ställas ut eller demonstreras på en mäss, utställning eller annan liknande tillställning även om den inte överensstämmer med kraven i denna lag, om det på produkten på ett synligt sätt anges att den inte får släppas ut på marknaden eller tas i bruk förrän den uppfyller kraven i denna lag.

12 §

Skyldighet att lämna uppgifter om komponenter och underenheter

En tillverkare eller dennes auktoriserade representant som släpper ut komponenter eller underenheter på marknaden eller tar dem i bruk ska lämna tillverkaren av energirelaterade produkter relevanta uppgifter om komponenternas eller underenheternas material-sammansättning och om användningen av energi, material eller andra resurser, om detta är av betydelse för ekodesignen. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om denna informationsskyldighet.

13 §

Bevarande och framläggande av uppgifter

Tillverkaren eller dennes auktoriserade representant ska hålla de dokument som anknyter till bedömningen av en energirelaterad

produkts överensstämmelse med kraven och den försäkran om överensstämmelse med kraven som avgivits tillgängliga för kontroll under tio år räknat från den dag då den energirelaterade produkten slutade tillverkas. Dokumenten ska ställas till tillsynsmyndighetens förfogande inom tio dagar från den dag då en begäran om detta har tagits emot.

Om tillverkaren inte är etablerad inom Europeiska unionen och inte har en auktoriserad representant, ska importören och näringsidkaren skaffa och bevara försäkran om överensstämmelse och de tekniska dokumenten.

14 §

Information till konsumenterna

Näringsidkarna ska se till att konsumenterna har tillgång till information om en hållbar användning av den energirelaterade produkten och vid behov också om den energirelaterade produktens ekologiska profil och fördelarna med ekodesign.

4 kap.

Krav på energimärkning av en energirelaterad produkt

15 §

Energimärkning av energirelaterade produkter

Energirelaterade produkter ska förses med energimärkning på det sätt som föreskrivs nedan.

Med energimärkning avses ett energimärke som fästs på en energirelaterad produkt och ett informationsblad som inkluderas i produktinformationen, när märket och informationsbladet innehåller uppgifter om den energirelaterade produktens energiförbrukning och vid behov om förbrukning av andra resurser, såsom vatten eller kemikalier, under användningstiden samt om den energirelaterade produktens prestanda.

Kraven på energimärkning av energirelaterade produkter omfattar inte inbyggda eller installerade produkter, om inte något annat

bestäms särskilt i de produktgruppspecifika krav som avses i 2 § 1 mom.

16 §

Utsläppande på marknaden och otillåten användning av märkningen

Tillverkaren av energirelaterade produkter, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren ansvarar för att en energirelaterad produkt för vilken det krävs energimärkning uppfyller de krav på energimärkning som ställs i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den, innan den energirelaterade produkten släpps ut på marknaden.

Den energimärkning av energirelaterade produkter som avses i denna lag får inte användas på något annat sätt än det som anges i denna lag. Ansvaret för detta bärs av produkttillverkaren, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren.

17 §

Energimärke, informationsblad och teknisk dokumentation

Tillverkaren av en energirelaterad produkt, dennes auktoriserade representant, importören och näringsidkaren ska

1) se till att ett energimärke utarbetas enligt kraven och att det levereras till de näringsidkare som säljer den energirelaterade produkten eller på annat sätt bjuder ut den energirelaterade produkten till konsumenter,

2) sammanställa ett informationsblad, vars uppgifter ska ingå i en broschyr om den energirelaterade produkten eller, om någon broschyr inte har utarbetats, ska uppgifterna i informationsbladet ingå i de handlingar som tillsammans med produkten sänds till de näringsidkare som säljer produkten till konsumenter,

3) utarbeta sådan teknisk dokumentation över den energirelaterade produkten med hjälp av vilken tillsynsmyndigheten kan bedöma om de uppgifter som lämnas på energimärket och i informationsbladet är korrekta,

4) förvara den tekniska dokumentationen i fem år efter det att den sista energirelaterade produkten har tillverkats, och

5) på begäran ställa den tekniska dokumentationen i elektronisk form till förfogande för tillsynsmyndigheten eller Europeiska kommissionen inom tio arbetsdagar från mottagandet av sådan begäran från tillsynsmyndigheten eller kommissionen.

Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de krav som enligt 1 mom. ställs på energirelaterade byggprodukter.

Genom förordning av arbets- och näringsministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de krav som enligt 1 mom. ställs på andra än byggprodukter.

18 §

Fästande av energimärke på energirelaterade produkter

En näringsidkare som säljer eller på annat sätt bjuder ut en energirelaterad produkt till konsumenterna ska på en energirelaterad produkt som säljs på ett detaljförsäljningsställe eller annars ställs ut för att bjudas ut till konsumenterna fästa ett energimärke så att det är väl synligt och läsbart.

Det är förbjudet att använda andra etiketter, märken, symboler eller påskrifter på energirelaterade produkter, om detta sannolikt kommer att vilseleda slutanvändaren eller orsaka förväxling när det gäller förbrukningen av energi eller eventuella andra väsentliga resurser under användningen.

18 a §

Krav på information vid marknadsföring

Vid all reklam för de enskilda modellerna av energirelaterade produkter ska produkternas energieffektivitetsklass nämnas i anslutning till energi- eller prisinformationen.

I tekniska manualer, broschyrer och i annat tekniskt säljfrämjande material som beskriver de specifika tekniska egenskaperna för en energirelaterad produkt ska produktens energieffektivitetsklass nämnas eller behövliga uppgifter om dess energianvändning ges. Detta gäller också material i elektronisk form.

19 §

Uppgifter som ska lämnas till konsumenterna vid distansförsäljning

En näringsidkare ska vid sådan distansförsäljning som avses i 6 kap. i konsumentskyddslagen (38/1978) i god tid innan avtal ingås ge konsumenten de uppgifter som ska lämnas på energimärket och i informationsbladet.

Genom förordning av miljöministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de uppgifter om energirelaterade byggprodukter som ska lämnas vid distansförsäljning.

Genom förordning av arbets- och näringsministeriet kan närmare bestämmelser utfärdas om de uppgifter om andra energirelaterade produkter än byggprodukter vilka ska lämnas vid distansförsäljning.

20 §

Språk som används i energimärkning

Den information som ingår i energimärket och informationsbladet samt den kompletterande informationen ska finnas på finska och svenska. Om den energirelaterade produkten säljs endast i en enspråkig kommun räcker det att informationen lämnas på majoritetens språk.

21 §

Godkännande av besiktningsorgan

Miljöministeriet godkänner på ansökan de besiktningsorgan som deltar i bedömningen av överensstämmelse med kraven i fråga om de energirelaterade byggprodukter som avses i 2 § samt ser till att organen anmäls till Europeiska kommission och till övriga medlemsstater i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Arbets- och näringsministeriet godkänner på ansökan de besiktningsorgan som deltar i bedömningen av överensstämmelse med kraven i fråga om andra energirelaterade produkter än de som hör till miljöministeriets ansvarsområde samt ser till att organen anmäls på det sätt som föreskrivs i detta moment.

23 §

Besiktningsorganets uppgifter

Ett besiktningsorgan ska utföra de uppgifter som krävs för att påvisa överensstämmelse med kraven i fråga om de energirelaterade produkter som avses i 2 § och genom vilka det säkerställs att produkterna uppfyller kraven i denna lag och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

25 §

Tillsyn över besiktningsorgan och återkallande av godkännande

Miljöministeriet och arbets- och näringsministeriet utövar tillsyn över de besiktningsorgan som de har godkänt. Besiktningsorganen ska årligen lämna det ministerium som utövar tillsyn över organet i fråga en berättelse om sin verksamhet.

Om ett besiktningsorgan inte uppfyller de krav som föreskrivs i 22 § eller inte följer de villkor som har ställts i det beslut som avses i 21 § eller annars handlar väsentligt i strid med gällande bestämmelser eller föreskrifter, ska det övervakande ministeriet ge besiktningsorganet en tillräckligt lång frist för att rätta till saken. Det ministerium som utövar tillsyn över besiktningsorganet ska återkalla sitt godkännande om organet inte har avhjälpt bristen inom utsatt tid.

Miljöministeriet och arbets- och näringsministeriet ska anmäla de besiktningsorgan som de har godkänt samt återkallelser av godkännande till Europeiska kommissionen och till de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

26 §

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen

Den högsta ledningen och styrningen av tillsynen över efterlevnaden av denna lag ankommer på arbets- och näringsministeriet. I fråga om energirelaterade byggprodukter ankommer den högsta ledningen och styrningen dock på miljöministeriet.

27 §

Tillsynsmyndighet

Säkerhetsteknikcentralen övervakar att de energirelaterade produkterna överensstämmer med denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

30 §

Rätt att få en energirelaterad produkt för undersökning och provning

Säkerhetsteknikcentralen har rätt att få en energirelaterad produkt för undersökning och provning, om det behövs med tanke på tillsynen över efterlevnaden av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Säkerhetsteknikcentralen kan anlita utomstående sakkunniga vid undersökning och provning samt vid bedömning av överensstämmelse med kraven.

Säkerhetsteknikcentralen ska ersätta en i 1 mom. avsedd energirelaterad produkt som tas för undersökning och provning enligt gängse pris, om tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren kräver det och om produkten inte strider mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Om en energirelaterad produkt inte uppfyller kraven i denna lag eller de bestämmelser som utfärdats med stöd av den, får Säkerhetsteknikcentralen ålägga tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren att ersätta de direkta och behövliga kostnaderna för anskaffningen, undersökningen och provningen enligt gängse pris.

32 §

Säkerhetsteknikcentralens rätt att få uppgifter och utlämna sekretessbelagda uppgifter

Utan hinder av sekretessen enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får Säkerhetsteknikcentralen lämna ut sådana sekretessbelagda uppgifter som den erhållit vid skötseln av sina uppgifter enligt denna lag till

1) åklagaren, polisen och tullmyndigheten för förebyggande eller utredning av brott,

2) miljövårds- och konsumentskyddsmyndigheterna, om den handling som lämnas ut innehåller sådana uppgifter som myndigheten behöver för att utföra sina uppdrag,

3) behöriga utländska myndigheter och internationella organ för uppfyllande av sådana förpliktelser som grundar sig på Europeiska unionens regelverk eller internationella avtal som är bindande för Finland.

34 §

Åtgärder när en energirelaterad produkt inte överensstämmer med kraven

Om Säkerhetsteknikcentralen har anledning att misstänka eller konstaterar att en energirelaterad produkt eller dokumenten och uppgifterna om den inte överensstämmer med kraven i denna lag, har centralen rätt att

1) tillfälligt eller permanent begränsa utsläppande på marknaden eller ibruktagande av den energirelaterade produkten,

2) tillfälligt eller permanent förbjuda ibruktagande av den energirelaterade produkten och saluförande, försäljning eller annan överlåtelse av produkten,

3) på det sätt som den bestämmer kräva att tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren avhjälper bristerna i den energirelaterade produkten så att produkten, dokumenten och de uppgifter som ges om den uppfyller de krav som ställs i denna lag och med stöd av den,

4) bestämma att en energirelaterad produkt som innehas av tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren ska förstöras, i det fall att det förbud eller den begränsning som avses i 1—3 punkten inte kan anses vara en tillräcklig åtgärd; om det dock inte anses ändamålsenligt att den energirelaterade produkten förstörs, kan Säkerhetsteknikcentralen bestämma hur det anars ska förfaras med produkten.

Tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören eller näringsidkaren ska för Säkerhetsteknikcentralen inom den tid som den utsatt lägga fram en utredning om hur det åläggande som fogats till förbudet eller begränsningen enligt 1 mom. 1 och 2

punkten eller kravet enligt 1 mom. 3 punkten har verkställts.

Om Säkerhetsteknikcentralen har anledning att misstänka att uppgifterna enligt 17 § i energimärken eller informationsblad inte överensstämmer med denna lag, ska centralen av den energirelaterade produktens tillverkare, dennes auktoriserade representant, importören eller näringsidkaren kräva en utredning om sanningsenligheten i nämnda uppgifter.

37 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) släpper ut en energirelaterad produkt på marknaden eller tar i bruk en energirelaterad produkt i strid med bestämmelserna i 4, 6—9 § eller 16 § 1 mom.,

2) bryter mot skyldigheten enligt 12—14 eller 17 §, 18 § 1 mom., 18 a, 19, 20 eller 24 §,

3) bryter mot den skyldighet att lämna uppgifter som föreskrivs i 28 eller 33 §, eller

4) bryter mot ett förbud eller ett åläggande enligt 16 § 2 mom., 18 § 2 mom. eller 34 §, ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott*

Helsingfors den 26 november 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

mot lagen om krav på ekodesign för och energimärkning av produkter dömas till böter.

Bestämmelser om CE-märkningsförfarande finns i lagen om CE-märkningsförfarande (187/2010).

Den som bryter mot ett förbud eller ett åläggande som har fastställts med stöd av 34 § och förenats med vite, kan lämnas obestraftad för samma gärning.

41 §

Ikraftträdande

Bestämmelserna om energimärkning tillämpas inte på sådana energirelaterade produkter vars tillverkning har upphört och som släppts ut på marknaden innan Europeiska kommissionens rättsakt om energimärkning av produktgruppen i fråga ska börja tillämpas. Bestämmelserna om energimärkning tillämpas inte heller på sådana energirelaterade produkter som säljs begagnade.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2010. Lagens 18 § 2 mom. och 18 a § tillämpas dock först från och med den 20 juli 2011.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Nr 1010

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av ändringsinstrumentet till konventionen om inrättandet av ett europeiskt radiokommunikationskontor (ERO) samt om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i ändringsinstrumentet till konventionen

Utfärdad i Helsingfors den 26 november 2010

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat efter föredragning av kommunikationsministern,

föreskrivs:

1 §

Det i Köpenhamn den 17 december 2002 upprättade ändringsinstrumentet till konventionen om inrättandet av ett europeiskt radiokommunikationskontor (ERO) är i kraft från den 1 juli 2009 så som därom har överenskommits.

Ändringsinstrumentet till konventionen har godkänts av riksdagen den 22 februari 2005 och av republikens president den 11 mars 2005. Godkännandeinstrumentet har deponerats hos Danmarks regering den 13 april 2005.

2 §

Lagen om sättande i kraft av de bestäm-

melser som hör till området för lagstiftningen i ändringsinstrumentet till konventionen om inrättandet av ett europeiskt radiokommunikationskontor (ERO) (152/2005) träder i kraft den 1 december 2010.

3 §

De bestämmelser i ändringsinstrumentet till konventionen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2010.

Helsingfors den 26 november 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 112/2010)

Nr 1011

Statsrådets förordning**om ändring av 4 och 5 § i statsrådets förordning om temporärt nationellt stöd för jordbruk och trädgårdsodling**

Utfärdad i Helsingfors den 25 november 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från jord- och skogsbruksministeriet,

ändras i statsrådets förordning om temporärt nationellt stöd för jordbruk och trädgårdsodling (574/2010) 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom. som följer:

4 §

Stödbeloppet

Som temporärt stöd beviljas 0,46 procent av det i 15 a § 2 mom. i stödlagen avsedda beloppet av främmande kapital, exklusive leverantörsskulder och resultatregleringar, som den 31 december 2009 hänför sig till sökandens jordbruks- och trädgårdsproduktion.

5 §

Beloppet av förhöjningen av stödet

Som förhöjning av temporärt stöd beviljas 3,03 procent av beloppet av de investeringskostnader som avses i 15 a § 3 mom. i stödlagen.

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2010.

Helsingfors den 25 november 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*Äldre regeringssekreterare *Juha Vanhatalo*

Nr 1012

Statsrådets förordning om Teknologiska forskningscentralen VTT

Utfärdad i Helsingfors den 25 november 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från arbets- och näringsministeriet, föreskrivs med stöd av 3 § 3 mom., 6 § 3 mom. och 10 § i lagen om Teknologiska forskningscentralen VTT (953/2010) och 8 § 2 mom. i statstjänstemannalagen (750/1994), av dem 8 § 2 mom. i statstjänstemannalagen sådant det lyder i lag 281/2000 som följer:

1 §

Uppgifter

För fullgörande av de uppgifter som föreskrivs i 3 § i lagen om Teknologiska forskningscentralen VTT (953/2010) ska forskningscentralen

1) genom egen finansiering, samfinansiering och på uppdrag utföra tekniskt och teknisk-ekonomiskt forsknings- och utvecklingsarbete,

2) främja forskningen inom sitt ansvarsområde genom att delta i internationellt samarbete och betjäna såväl inhemska som utländska kunder,

3) främja överföring och kommersiellt utnyttjande av teknologi,

4) sörja för att statliga tillgångar placeras i bolag som bildats för kommersialisering av teknologi,

5) utföra provningar, inspektioner, kalibrering, certifiering och expertkonsultering i anslutning till bedömningen av överensstämmelse med kraven,

6) producera informationstjänster,

7) utföra andra uppgifter som bestäms eller föreskrivs för centralen.

2 §

Direktionens beslutanderätt

Direktionen beslutar om

1) forskningscentralens strategi, budgetförslag, verksamhets- och ekonomiplan samt godkännande av bokslutet och årsberättelsen,

2) tillsättande av delegationer som stöder kundarbetet, den strategiska forskningen och kommersialiseringen av teknologi och om delegationernas uppgifter,

3) placeringen av budgetanslag eller annan egendom i ett aktiebolag som administreras av forskningscentralen eller i ett statligt intressebolag,

4) anvisningar om placeringspolitiken och andra frågor till det statliga av forskningscentralen administrerade bolag som placerar budgetanslag i företag som har bildats för kommersialisering av teknologi,

5) ledande uppgifter som förutsätter vetenskaplig kompetens och som sköts av personer med rätt att använda titeln professor,

6) principerna för intern kontroll och riskhantering,

7) andra ärenden som ur forskningscentralens synvinkel är vitsyftande och principiellt

viktiga och som generaldirektören eller direktionens ordförande vill att direktionen ska behandla.

Dessutom anställer direktionen de ledningsansvariga personer som är direkt underställda generaldirektören. Direktionen utser de styrelsemedlemmar som representerar statens aktiestock i de aktiebolag som administreras av forskningscentralen och som avses i lagen om statens bolagsinnehav och ägarstyrning (1368/2007).

3 §

Direktionsmedlemmarnas arvoden

Arbets- och näringsministeriet fastställer direktionsmedlemmarnas arvoden.

4 §

Personal

Vid forskningscentralen finns utöver generaldirektören, som är anställd i tjänsteförhållande, även personal i arbetsavtalsförhållande. Vid forskningscentralen kan finnas forskningsprofessorer. Generaldirektören och forskningsprofessorerna samt de personer i ledande uppgifter som kräver särskild vetenskaplig kompetens har titeln professor.

Helsingfors den 25 november 2010

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

5 §

Arbetsordning

I arbetsordningen bestäms om forskningscentralens interna arbetsfördelning och organiseringen av förvaltningen.

6 §

Behörighetsvillkor för generaldirektören

Av generaldirektören krävs högre högskoleexamen, god förtrogenhet med centralens ansvarsområde samt i praktiken visad ledarförmåga och ledarerfarenhet.

7 §

Förordnande av ställföreträdare

Ställföreträdaren för forskningscentralens generaldirektör förordnas av direktionen.

I fråga om ställföreträdarna för den övriga personalen bestäms i arbetsordningen.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2010.

Överinspektör Päivi Marttila

Nr 1013**Finansministeriets förordning****om behöriga myndigheter i det administrativa samarbetet mellan Europeiska unionens medlemsstater i fråga om mervärdesskatt**

Utfärdad i Helsingfors den 25 november 2010

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av artikel 3 i rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri:

1 §

Skatteförvaltningen är den behöriga myndighet i Finland som avses i artikel 3 i rådets förordning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri, om inte något annat följer av 2 § i denna förordning.

2 §

I egenskap av den behöriga myndighet i Finland som avses i artikel 3 i rådets förord-

ning (EU) nr 904/2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri avgör Tullstyrelsen de ärenden som gäller uppbörd av mervärdesskatt i samband med import.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2010.

Genom denna förordning upphävs finansministeriets beslut VM 56/071/2003 av den 30 december 2003.

Helsingfors den 25 november 2010

Finansminister *Jyrki Katainen*

Konsultativ tjänsteman *Tiina Maisala*

Nr 1014

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om ändring av 1 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om prestationer för vilka statens sinnessjukhus uppbär avgift**

Utfärdad i Helsingfors den 25 november 2010

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut
ändras i förordningen om prestationer för vilka statens sinnessjukhus uppbär avgift
 (1132/2001) 1 § 11 punkten, samt
fogas till 1 § en ny 12 punkt, varvid den nuvarande 12 punkten blir 13 punkten, som följer:

1 §

Prestationer som prissätts enligt företagsekonomiska grunder

- 11) kontorsfunktioner,
 12) böcker och andra publikationer,

Sådana prestationer enligt 7 § lagen om grunderna för avgifter till staten som statens sinnessjukhus prissätter enligt företagsekonomiska grunder är:

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2010.

Helsingfors den 25 november 2010

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Överinspektör Paula Vartiainen

Nr 1015

Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om avbrytande av fiske efter vassbuk och strömming på Östersjöns centralbassäng

Utfärdad i Helsingfors den 26 november 2010

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 och 10 § i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994):

1 §

Fiske efter vassbuk eller strömming med fiskefartyg som är registrerade i Finland inom ICES delområden 22—28 samt delområde 29 söder om breddgraden 59°30'N är förbjuden.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 december 2010 och är i kraft till den 31 december 2010.

Helsingfors den 26 november 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Konsultativa tjänstemannen Orian Bondestam

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1005—1015, 3 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2010

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 1456-9663